

Baráti találkozó a dél-vietnami nagykövetségen

Le Huu Van, a Dél-vietnami Köztársaság budapesti nagykövetségének ideiglenes ügyvivője pénteken baráti találkozón látta vendégül a magyar sajtó munkatársait. Meleg szavakkal üdvözölte a megjelent újságírókat, majd köszönetet mondott a vietnami nép harcairól írt riportjaikért, cikkeikért. Ezután baráti légkörben beszélgetést folytattak külpolitikai kérdésekről. (MTI)

Késnek a légijáratok

Az utóbbi hónapok kemény téli időjárásában zavartalanul működött légi közlekedésünk, a kőd azonban komoly gondot okozott a Ferihegyi repülőtér forgalmában. A forgalom ismételt megindulása ellenére változatlanul bizonytalan a légi közlekedés helyzete. Erősebb kőd esetén újra leáll a Ferihegy forgalma. (MTI)

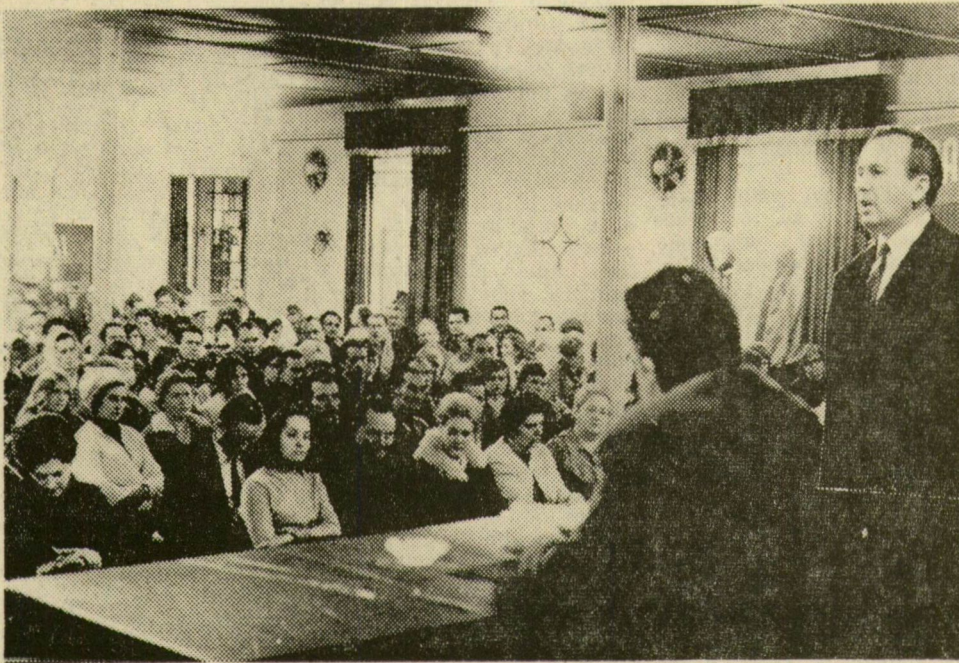
Munkásgyűlés a Kenderfonógyárban

Győri Imre elvtárs látogatása

Zsúfolásig megtelt a Szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szegedi kenderfonógyárának gyülesterme tegnap délután röviddel 3 óra előtt. Győri Imrénék, az MSZMP Központi Bizottsága tagjának, a Csongrád megyei pártbizottság első titkárának pártnapi beszédét hallgatták meg a gyár dolgozói. Győri Imre előzetesen megbeszélést folytatott a gyár vezetőivel, majd a gyűlésen tájékoztatta hallgatóit a Köz-

ponti Bizottság legutóbbi üléséről, mindegyikéről annak gazdasági kérdésekben hozott határozatairól.

A pártnapon jelen volt dr. Varga Dezső, a szegedi városi pártbizottság titkára és az elnökségben foglalt helyet Kardos János, a gyár igazgatója is. A tájékoztatót megelőzően Gyulai Zoltán, az üzemi pártbizottság titkára köszöntötte a dolgozókat, valamint a munkásgyűlés szónokát.

Somogyi Károlyné felvétele

Sok ilyen jubileumot! A sándorfalvi gazdák számvetése

Ma, szombaton délelőtt 10 órakor tartja jubileumi zárószámadó közgyűlését a sándorfalvi Új Élet Termelőszövetkezet. Erre az eseményre 500 szövetkezeti várnak. Nemcsak az 1969-es esztendő gazdasági mérlegét ismertetik majd a közgyűlésen, hanem visszatekintenek az elmúlt évtized hibáira, eredményeire is. Tanulság bőven adódik.

Néhány évvel ezelőtt még a sándorfalvi Új Élet Termelőszövetkezetbe is „beugrott” a mérleghiány. Jártak nehéz napok, nehéz esztendők a közös birtokon, a hajdani uradalmi földeken. Lényegében mióta ez a szövetkezet megalakult, ritkán kedvezett az esztendő, hol a víz, hol az aszály károsította a termést, s a földek is elég gyenge termőképességűek. Olyan jövedelmező üzemágakat kellett tehát kialakítani, amelyek megteremtik az egyenletes gazdasági fejlődés alapjait. Ez sikerült is. Többször hírül adtuk már a baromfitelep példáját. Eleinte közösen akarták a sándorfalvi nagyüzemek megvalósítani, de amikor tettekre került a sor, az Új Élet maga maradt. Megcsinálta. Jól járt vele. Már évekkorábban szép eredményeket produkált ez

az üzem, kevés volt az elhullás, s egy kiló hús előállítására két kilónál valamivel több takarmányt használtak fel. Tavaly is remekelt a baromfitelep. Több mint 6 millió forint volt az árbevétel, csak innen. Így aztán nem zárják rosszúl az elmúlt esztendőt a sándorfalviak. A tagok jövedelme az 1968-as esztendőhöz viszonyítva 10,3 százalékkal emelkedett. Ez egyben azt jelenti, hogy a tagok és az alkalmazottak összes jövedelme 7 millió 700 ezer forint. A termelőszövetkezet összes árbevétele 23 millió 500 ezer, a tiszta vagyon pedig 17 millió 846 ezer forint. Méltóképpen köszöntik hát a 10. jubileumot. Ezelőtt három esztendővel, az 1966-os zárószámadás idején a tagok és az alkalmazottak összes jövedelme mindössze 3 millió 372 ezer forint volt. Az árbevétel alig haladta meg a tízmilliót. Nem sok került a szövetkezeti gazdák bukszájába sem, mindössze 7 ezer forintot fizettek az egy tagra eső évi jövedelemként. A mai zárószámadás után ez az összeg a duplájánál is több, pontosan 15 ezer 382 forint.

Sok ilyen jubileumot!

Sz. Lukács Imre

Folyamatos korszerűsítés a szakmunkásképzésben

Pénteken Kecskeméten befejeződött a szakmunkásképzésről alkotott reformtörvény gyakorlati megvalósításának megvitatásán összehívott országos konferencia. A résztvevők egyetértettek abban, hogy a szakmunkásképzést tíz év alatt folyamatosan kell korszerűsíteni. A legfontosabb intézkedéseket az 1970—71-es tanévtől 1975-ig hajtják végre, teljes egészében pedig csak az évtized végére formálják át az oktatást. Elmondták, hogy az új tanévben oktatandó 104 szakma közül 49-et már az új forma szerint — A—B—C tagozatokon —, 55-öt pedig még a régi rendszerben tanítanak. Az új szakmai jegyzék alapján a megszüntetett szakmákra elsőéves tanulókat már nem vesznek fel az intézetek. Kidolgozták az elsőéves tanulók oktatásához szükséges normatívákat.

Évről évre fokozatosan megváltoznak majd az intézetek profiljai is, az adott város, illetve terület gazdasági szükségletének megfelelően. Ennek eredményeként a jelenlegi átlagos 22-ről 7-re csökken az egy-egy

intézetben oktatott szakmák száma. Kétféle — tiszta- és vegyesprofilú — intézeteket alakítanak ki. Szorgalmazták a nem önálló, az úgynevezett fiókiskolák megszüntetését, illetve kihelyezett osztályokká történő átszervezését.

A reformot segítő eszközök, az új szakmajegyzék, a szakmai szintek megállapítása, az új óratervek, tankönyvek és más dokumentációs anyagok rövidesen eljutnak az intézetekhez.

Új művelődési otthonok, iskolák épülnek a szegedi járásban

Korábban a Szegedi Járási Tanács Végrehajtó Bizottsága értékelte a művelődési osztály irányító és ellenőrző tevékenységét. Határozatában felhívta az osztályt, hogy a tervszerű irányítás érdekében készítsen tervet a negyedik ötéves terv időszakára, a művelődésügyi intézmények fejlesztésére, a tartalmi munka színvonalának további javítására, a személyi és anyagi problémák megoldására.

A járási tanács művelődésügyi állandó bizottsága és a megyei művelődési osztály közreműködésével elkészült egy tervjavaslat, amely megvalósulása esetén sok örömmel szolgál a homoki falvak népének. Hét faluban iskola építését tervezték, összesen 36 tanteremmel. Kisteleken száz személyes óvodát, Mórahalmon 120 személyes diákotthont, Kisteleken és Mórahalmon központi műhelyt, négy helységben, Zákányszéken, Kisteleken, Domaszéken, Mórahalmon pedig művelődési otthon építését javasolja a tervezet.

Természetes?

A pohárköszöntőket ünnepélyes alkalmakon, az új születésekor, a régebbinek pedig mérlegelése idején, mindenképpen pozitív elhatározások, cselekedetek sikerére szokták mondani. Ilyenkor koccintanak a várható vagy az elért eredmények örömeire.

A napokban a szürke egyenruhás munkások egyik járási egységének ünnepi gyűlése után a fehér asztalnál elmondott pohárköszöntőben a megyei párttitkár kérdezett is. S így ez az elismerő szónoklat több volt, komolyabb volt a szokásosnál. Különösen azért, mert a kérdést nem az ünnepelt egyenruhásoknak, hanem az egész közösségnek, a társadalomnak tette fel. Természetes-e, hogy immár tizenharmadik éve gyárak, vállalatok, termelőszövetkezetek, intézmények, hivatalok dolgozói közül ezek és ezek, párttagok és pártonkívüliek, öregek és fiatalok, nők és férfiak önkéntes fegyveres védelmezői rendünknek? Természetes-e, hogy a munkások minden ellenszolgáltatás és egyéni érdek nélkül esőben, hóban, kánikulában éjjel és nappal, hétköznap és vasárnap fizikai és szellemi erőfeszítést kívánó kiképzésben, szolgálatban vesznek részt az egész év folyamán esztendőnkön át?

Természetes-e, hogy mindezt úgy végzik, hogy kötelességük miatt nem kevesebb, helyettük senki nem végzi el a dolgot munkahelyükön, s amikor mások szabad idejüket hasznosítják, ők akkor kezdik ezt a másikat?

Természetes-e, hogy a családtagok, a hozzátartozók, a barátok, ismerősök a munkásor szolgálatban, vagy kiképzésben eltöltött idejével szegényebbek lesznek, s hogy a munkásor apa, feleség, férj, barát kevesebb időt fordíthat magánéletére? Természetes-e, hogy aki munkásor, az a legtöbb esetben a párt szervezetben, szakszervezetben, népfőntában, tanácsban — nemegyszer községi, járási, megyei szinten is — ugyancsak társadalmi feladatokkal van megbízva, sok közülük munkahelyén is csoportok, széles kollektívák vezetésével, szervezésével foglalkozik? Természetes-e, hogy az államhatárokon és az országon belül a rend, a biztonság hivatásos, fegyveres és nem fegyveres őrzői között tekintélyes és ma már nélkülözhetetlen erő a munkásorség?

Természetes-e, hogy a párt és az állam minden fokozatú szerve bizonnyal számíthat és támaszkodik a szürke egyenruhás önkéntesekre, akik között az egyenruhában elmosódik az igazgató és a segédmunkás, az egyetemi tanár és az ápolónő, a tévészónok és a traktoros civiléleti differenciáltsága? Természetes-e, hogy a városi bérházban vagy a tanyák között, ha tűz üt ki, ha mentőre van szüksége a betegnek, ha meg kell fékezni a garázdálkodót, a segítségre szoruló emberek a munkásor ajtaján zörögnek? Természetes-e, hogy a termelésben, a munkában a gazdasági vezetők a munkások kezdeményezésére alapoznak, s ha valahol szorít a cipő, ugyancsak rájuk támaszkodnak? Természetes-e, hogy a munkások iránt minden becsületes ember tiszteletet és szimpátiát érez, mert tudja, nyugalmát, biztonságát szavatolják ezek a mindennapi egyenruhások?

A megyei párttitkár pohárköszöntőjében feltett kérdés valójában történelmi korszakot s e történelmet formáló embertípust jellemzett. A kérdés válasza is volt, méghozzá igenlő: mindez természetes itt. A kérdés ugyanis válasz volt, hogy ami — sok más vonatkozásban is — ma és itt természetes, az nem régóta minősül annak, éppen ezért helytelen lenne a sablonos dolgok skatulyájába zárni. Az ünnepélyes koccintás csak ennek a tudatának lehet az öröm és a jókedv aktusa.

Kondorosi János

Új műszer

A Konzerv- és Paprikaipari Kutató Intézet cél-eszközöket és berendezéseket is készít, amelyek csökkentik az ipar önköltségét, fokozzák a termelékenységét és javítják a minőséget. Témacsoportjaik egyike olyan műszerek készítése, amelyek a nyersáru átvételénél kiküszöbölik a szubjektívítást. Ilyen az úgynevezett folyamatos refraktométer is, amelyet a nagyüzemi paradicsomi átvételkor alkalmaznak.

